

РЕШЕНИЕ

№ 7071

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 182 СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ...

при участието на секретаря ...

като разгледа докладваното от ... Гражданско дело № 20211110144248 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба от Б. А. Б., с която е предявил отрицателен установителен иск против „...“ ООД за признаване за установено, че ищецът, като наследник на .... Б.ов Б., не дължи на ответника приспадащата му се 1/3 част от сумите по изпълнителен лист, издаден на 27.10.2006 г. по ч.гр.д. № 21769/2006 г. на СРС, а именно: сумата от 400 лева, представляваща приспадащата му се част от главницата по изпълнителния лист, както и лихвите и разноските по изпълнителния лист, поради погасяване на посочените вземания по давност. Претендират се разноските по делото.

Ищецът твърди, че е наследник на .... Б.ов Б., заедно с още две лица. Сочи, че срещу него, в качеството му на наследник на посоченото лице, се води изп.д. № .... по описа на ЧСИ ....., рег. № ... в КЧСИ, образувано въз основа на изпълнителен лист, издаден на 27.10.2006 г. по ч.гр.д. № 21769/2006 г. на СРС за сумата в общ размер от 1200 лв., представляваща главница по запис на заповед от 15.10.2005 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.10.2006 г. до окончателното плащане на вземането, както и сумата от 84 лв. – разноски по делото. Изпълнителният лист бил издаден в полза на „...“ ЕАД, със сегашно наименование „...“ ЕАД, като с договор за цесия това дружество прехвърлило вземанията си на ответника. Твърди, че вземанията по изпълнителния лист са погасени по давност. Излага подробни съображения в тази връзка относно извършваните по

изпълнителното дело действия. Сочи, че по отношение на процесните вземания не е приложим 5-годишният давностен срок, тъй като изпълнителният лист бил издаден въз основа на несъдебно изпълнително основание по чл. 237 ГПК (отм.), а определението на съда по чл. 242 ГПК (отм.) и издаденият въз основа на него изпълнителен лист на несъдебно изпълнително основание по чл. 237 ГПК (отм.) нямали последицата на влязло в сила съдебно решение, а давността за тези вземания била 3-годишна.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск. Липсвали мотиви на исковата молба, 1 изложените от ищеца твърдения се явявали несъстоятелни и недоказани. Сочи се, че исковата молба била нередовна и пълномощникът на ищеца нямал представителна власт за подаването.

В проведеното по делото открито съдебно заседание ищецът и ответникът не се явяват и не се представляват.

Като разгледа доказателствата по делото с оглед твърденията и възраженията на страните съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

С доклада по делото, обявен за окончателен без възражения от страните в съдебното заседание на 18.09.2023 г. /протокол на лист 60/ на основание чл. 153 ГПК във връзка с чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК са обявени за безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелствата: че ищецът Б. А. Б. е наследник на .... Б.ов Б., длъжник по изпълнителен лист, издаден на 27.10.2006 г. по ч. гр.д. № 21769/2006 г. на СРС; че въз основа на определение от 27.10.2006 г. по гр.д. № 21769/2006 г. на СРС, 64 състав, е издаден изпълнителен лист на 27.10.2006 г. по ч. гр.д. № 21769/2006 г. на СРС, с който наследодателят на ищеца е осъден да заплати на „...“ ЕАД, със сегашно наименование „...“ ЕАД, сумата от 1200 лева, дължима по запис на заповед от 15.10.2005 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.10.2006 г. до окончателното плащане на вземането, както и сумата от 84 лева –разноски по делото; че за събиране на вземанията е било образувано изп.д. № .... по описа на ЧСИ ....., рег. № ... в КЧСИ; че с договор за покупко-продажба и прехвърляне на вземания от 23.02.2015 г. между „...“ ЕООД като

цесионер и „...“ ЕАД като цедент са цедирани на ответника вземанията по изпълнителен лист от 27.10.2006 г. по ч.гр.д. № 21769/2006 г. на СРС.

Съгласно представено на лист 20 от и.д. № .../2007 на 21.03.2008 г. ЧСИ .... е наложил запор върху банковата сметка на длъжника .... Б.ов Б. в „...“ АД. Видно от писмо от 15.05.2018 г. на лист 39 от изпълнителното дело и платежни нареждания на лист 37 и 38, върху банковата сметка на съпругата на .... Б. – .... Б.а в „...“ АД е наложен запор и по сметка на ЧСИ е преведа сумата от 138 лева.

Съгласно удостоверение за наследници, изх. № 2/12.06.2013 г., издадено от ....., район „...“ (на лист 63 от и.д. № .../2007) .... Б.ов Б. е починал на 11.03.2013 г. и е оставил за свои наследници по закон .... Б.а (съпруга), Б. А. Б. (син) и .... А. Б. (син).

Видно от покана за доброволно изпълнение, изпратена до Б. А. Б. (на лист 75 от и.д. № .../2007) на 05.07.2013 г. ЧСИ .... е поканил ищеца да заплати приспадащата му се част от задълженията на наследодателя в размер на 400 лева главница, 328,54 лева законна лихва върху главницата за периода 20.10.2006 г. – 19.07.2013 г., както и разноски в гражданското и исковото производства.

Съгласно запорно съобщение до „...“ ЕООД (на лист 81 от и.д. № .../2007) на 05.11.2013 г. ЧСИ .... е наложил запор върху вземанията за трудово възнаграждение на лицето .... Б.а.

Видно от платежно нареждане (на лист 83 от и.д. № .../2007) на 15.01.2014 г. лицето .... А. Б. е превел по сметка на ЧСИ .... сумата от 50 лева за погасяване на задължението на .... Б.а. Съгласно платежно нареждане от 15.01.2014 г. (на лист 84 от и.д. № .../2007) ЧСИ .... е превел сумата от 49,30 лева на „...“ ЕАД за погасяване на задължението на .... Б.ов Б..

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съгласно разпоредбите на 235 ГПК, установи следното от правна страна:

Предявен е отрицателен установителен иск с правна квалификация чл. 439 ГПК.

Съгласно установената съдебна практика правен интерес от предявяване на иск по чл. 439 ГПК е налице, когато съществува изпълнителен титул в полза на кредитора – ответник, въз основа на което последният може да

поиска образуване на изпълнително производство. При уважаване на отрицателния установителен иск за съдебния изпълнител възниква задължение да прекрати изпълнителното производство на основание чл. 433, ал. 1, т. 7 ГПК, като в тази хипотеза вискателят няма право да инициира ново изпълнително производство /в този смисъл Решение № 50041 от 10.05.2023 г. на ВКС по т. д. № 20/2022 г., I т. о., ТК/.

Предвид изложеното, и доколкото между страните е безспорно, че срещу наследодателя на ищеца, съответно на основание чл. 429, ал. 2 ГПК – срещу ищеца, е издаден изпълнителен лист, вземанията, по който са прехвърлени на ответника, и с отговора на исковата молба ответникът оспорва предявения иск, съдът счита, че за ищеца е налице правен интерес от водене на настоящото дело.

По този иск в конкретния случай, в тежест на ответника, с оглед обявените за безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване факти, е да докаже при условията на пълно и главно доказване, че са извършени действия по спиране или прекъсване на течащата върху вземанията погасителна давност по смисъла на ЗЗД.

В настоящия случай между страните не се спори, че изпълнителният лист срещу наследодателя на ищеца е издаден на 27.10.2006 г. на основание чл. 237 и чл. 242 до чл. 248 ГПК (1952 г.) въз основа на запис на заповед от 15.10.2005 г., като обстоятелство се установява и от представения на лист 12 по делото изпълнителен лист.

Съгласно чл. 531, ал. 1 ТЗ във връзка с 537 ТЗ исковите по записа на заповед срещу издателя се погасяват с тригодишна давност от падежа.

Съгласно установената съдебна практика (обективизирана например в Определение № 534/18.06.2019 г. на ВКС по гр.д. № 465/2019 г., IV г.о.) вземането за разноси има самостоятелен характер, а не е допълнително вземане по смисъла на чл. 119 ЗЗД, поради което се погасява с изтичане на общата петгодишна давност по чл. 110 ЗЗД.

Съгласно чл. 117, ал. 1 ЗЗД от прекъсване на давността започва да тече нова давност, а съгласно ал. 2 ако вземането е установено с влязло в сила съдебно решение, срокът на новата давност е всякога пет години.

Съгласно установената съдебна практика (обективизирана например в Решение № 45/30.03.2017 г. на ВКС по гр.д. № 61273/2016 г., IV г.о.; Решение

№ 94 от 27.07.2010 г. на ВКС по т. д. № 943/2009 г., I т. о. и Решение № 42 от 26.02.2016 г. на ВКС по гр. д. № 1812/2015 г. IV г. о.) с оглед действалата по отменения ГПК /1952 г./ законодателна уредба за издаване на изпълнителен лист въз основа на несъдебно изпълнително основание, определението на съда по чл. 242 ГПК (отм.) се ползва с изпълнителна сила, но не и със сила на пресъдено нещо. С определението на съда по чл. 242 ГПК (отм.) се разпорежда издаване на изпълнителен лист на заявеното от молителя основание, напр. запис на заповед, поради което характерът на задължението не се променя. Вземането на кредитора произтича от несъдебното изпълнително основание. Съществуването на вземането би могло да се оспорва, както досежно действителността на основанието, така и относно погасяването му /чл. 250, чл. 252, чл. 254 ГПК - отм./. Правните последици на акта по чл. 242 ГПК (отм.) не се приравняват на съдебно решение, постановено в исковия процес, поради което срокът на новата давност по чл. 117, ал. 1 ЗЗД съвпада с давностния срок за погасяване на вземането, предмет на това производство, като разпоредбата на чл. 117, ал. 2 ЗЗД не намира приложение.

Предвид изложеното, вземането срещу издателя на запис на заповед се погасява с изтичането на 3-годишна давност и в случая, когато кредиторът се е снабдил с изпълнителен лист по реда на чл. 242 вр. чл. 237, б. "е" ГПК (отм.), а не с изтичането на 5-годишния срок по чл. 117, ал. 2 ЗЗД.

Съгласно чл. 116, буква "в" от ЗЗД давността се прекъсва с предприемане на действия за принудително изпълнение.

Съгласно задължителните разяснения, дадени в т. 10 от ТР № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, с което е обявено за загубило сила ППВС № 3/1980 г., погасителната давност се прекъсва с предприемането на изпълнителните действия, като в хода на принудителното изпълнение тя може да бъде прекъсвана многократно. Давността се прекъсва с предприемането на което и да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ, независимо от това дали то е поискано от взыскателя или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от взыскателя на основание на чл. 18 от ЗЧСИ. Такива действия са искането на взыскателя да се приложи определен изпълнителен способ, както и изпълнителните действия от този способ, като: насочване на

изпълнението чрез налагане на заповед/възбрана върху определена вещ, присъединяването на кредитора, възлагане на вземането за събиране или вместо плащане, извършването на опис, оценка на вещта, назначаването на пазач, насрочването и извършването на публичната продажба и следващите действия до постъпването на сумите от продажбата или плащанията от третите задължени лица. Тези изпълнителни действия водят само до прекъсване на давността, но не и до спирането ѝ. В изпълнителния процес давността се прекъсва многократно и от всяко прекъсване започва да тече нова погасителна давност. Не са изпълнителни действия, които прекъсват погасителната давност образуването на изпълнителното дело, изпращането и връчването на поканата за доброволното изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, набавянето на документи и книжа, назначаването на експертиза за определяне непогасен остатък от дълга, извършването на разпределението. Вискателят следва да поддържа висиящността на изпълнителния процес като внася такси и разноски за извършване на изпълнителните действия от приложен вече изпълнителен способ (за опис, оценка, предаване имущество за пазене на пазач, отваряне на помещения, изнасяне на вещи и т. н.), да иска повторение на неуспешно извършени действия, сочи нови изпълнителни способности.

Съгласно задължителните разяснения в ТР № 2/28.03.2023 г. по т.д. 3/2020 г., ОСГТК на ВКС, докато е траел изпълнителният процес относно вземанията по образувани преди обявяването на ТР № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС, изпълнителни дела, давност за тези вземания не е текла. За тях давността е започнала да тече от 26.06.2015 г., от когато е обявено за загубило сила ППВС № 3/ 1980 г.

В настоящия случай не се спори, че за събиране на вземанията по издадения изпълнителен лист от 27.10.2006 г. е било образувано и.д. № .... по описа на ЧСИ ..... Поради това, до 25.06.2015 г. включително давност за вземанията, предмет на издадения изпълнителен лист не е текла, а такава е започнала да тече от 26.06.2015 г. От представеното по делото и.д. № .... по описа на ЧСИ .... се установява, че след 26.06.2015 г. не са извършвани изпълнителни действия, които представляват основание за прекъсване на давността. Поради това, с изтичане на тригодишния давностен срок на 26.06.2018 г. главницата на основание чл. 531, ал. 1 ТЗ вр. чл. 537 ТЗ и лихвите на основание чл. 119 ЗЗД по издадения изпълнителен лист са

погасени по давност, а вземането за разноси е погасена по давност с изтичане на петгодишния давностен по чл. 110 ЗЗД на 26.06.2020 г.

Предвид изложеното, предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен изцяло.

По разноските:

При този изход на спора поначало право на разноси има ищецът. Същият е доказал разноси в размер на 50 лева държавна такса (платежно нареждане на лист 16 по делото) и 1500 лева за заплатено адвокатско възнаграждение (договор за правна защита и съдействие на лист 57 по делото), или общо **1550 лева**, които на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да му заплати.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от Б. А. Б. иск с правна квалификация чл. 439 ГПК, че **Б. А. Б.**, ЕГН: *****, със съдебен адрес: гр. ...., **не дължи** на „...“ ООД, ЕИК: ...., с адрес на управление: гр. ..., приспадащата му се 1/3 част от сумите по изпълнителен лист, издаден на 27.10.2006 г. по ч.гр.д. № 21769/2006 г. на СРС, а именно: сумата от **400 лева**, представляваща приспадащата му се част от главницата по изпълнителния лист, както и лихвите, и разноските по издадения изпълнителен лист, поради погасяване на посочените вземания по давност.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „...“ ООД, ЕИК: ...., с адрес на управление: гр. ...., **да заплати** на **Б. А. Б.**, ЕГН: *****, със съдебен адрес: гр. ...., сумата от **1550 лева** разноси в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните

Съдия при Софийски районен съд: _____